

Geboren in ons

Angelus Silesius was een Duitse dichter uit de 17de eeuw. Hij werd bekend door een mystieke dichtbundel, die later in Nederland verscheen onder de titel 'Zwerfer tussen hemel en aarde'. De bundel bevat louter tweeregelige poëtische spreuken. Een van de bekendste is deze:

*Werd Christus duizendmaal in Bethlehem geboren
en niet in u, gij zijt dan toch verloren.*

Al zou ik zelf niet snel het woord 'verloren' gebruiken, toch vind ik de strekking van de spreuk waardevol. Hij laat zien dat het Kerstfeest ook en vooral een zaak van de ziel is. En de ziel kent zijn eigen diepten. Die diepten wil God bewonen.

Kerstfeest kan een boodschap *buiten* ons blijven. Dat kan het geval zijn als wij het Kerstverhaal als een journalistiek verslag lezen. Veel gelovigen leggen grote nadruk op het *feit-karakter* van het evangelie. Ze benadrukken graag dat de dingen van het evangelie echt gebeurd zijn. Maar het evangelie heeft een diepere laag.

De boodschap van Kerst kan ook buiten ons blijven op een andere manier: als het ons alleen om de *sfeer* gaat. Sfeer lijkt weliswaar een zaak van het gemoed. Maar het heeft de diepgang van een rubberen eendje in badwater. Het blijft aan de oppervlakte. Als de kerstballen weer naar zolder gaan, is de sfeer opeens verdwenen.

Kerstfeest wordt het pas echt als er voor Christus ook plaats is in de diepten van ons hart. Ik weet: dat klinkt in vele oren te bevindelijk. Maar ik vind 'bevindelijk' geen vies woord. Het geloof kan niet zonder een flinke vleug mystiek.

'Nu zijt wellekome' zingen wij met Kerst. Dat heeft geen betekenis als Christus niet welkom is in ons hart, in ons huis, in onze geloofsgemeenschap. Advent is de periode om ons daarin te oefenen. Advent betekent 'komst'. Wij brengen onszelf in gereedheid.